

[Justitsministeren.]

praksis, som — man kan beklage desværre ret sent — er fastlagt af Højesteret. Der er, såvidt jeg kan se, ingen grund til den bekymring, at anklagemyndigheden skulle have sluttet disse sager i for vidt et omfang. Jeg tror tværtimod, at der er rejst tiltale i end- og usædvanlig mange sager, hvis endelige resultat er blevet eller må ventes at blive frifindelse, og i sagen angående W. T. K. er det, som jeg har sagt, givet, at firmaet efter Højesterets praksis ikke ville blive dømt for værnemageri.

Det ærede medlems niende indvending tror jeg er besvaret ved mine betragtninger angående anstødelighedsmomentet.

Så havde det ærede medlem en indvending vedrørende mit referat angående Bøytlers sikkerhed. Jeg havde udtalt, at politiet ved revisor Bøytlers tiltræden forlangte et beløb til sikkerhed for sagsomkostningerne. Jeg er næsten villig til at give et point til det ærede medlem, men også kun eet, og for at afskære enhver tvivl, vil jeg læse op, hvad der står i byretsdommen side 7 — et kort citat, hr. formand. Der står:

„Straks ved tiltrædelsen af revisionen forlangte revisor Bøytler deponeret et beløb som sikkerhed for sine omkostninger“.

Så meget til det ærede medlem, og så kommer jeg:

„og politiet henvendte sig derfor til firmaet, hvis sagfører, højesteretssagfører Hasle, under 17. august 1945 tilskrev rigsadvokaten således:“

Iøvrigt skal jeg kun tilføje, at ifølge oplysninger i justitsministeriet mener politinspektør Agdal, at initiativet er udgået fra politiet.

Det ærede medlems tolvte indvending vedrørte spørgsmålet om rigsadvokatens manglende kendskab til forskudsreglerne, og det ærede medlem refererede, at uvidenhed jo ikke kunne være nogen undskyldning. Det ærede medlem tænker på den strafferetlige regel, at uvidenhed ikke fritager for straf. Det er såvist sandt, men rigsadvokaten har jo erkendt, at han ikke kendte disse regler, og retten har taget stilling hertil. Det afgørende i denne omfattende sag er dog, at der ikke er taget uvedkommende, usaglige hensyn. Det ærede medlem gjorde en kort bemærkning om, at

rigsadvokaten altså kendte reglerne, men brød dem og siden i strid med sandheden har påstået sig frikendt i henhold til tåbe- paragraffen, og så tilføjede det ærede medlem: og justitsministeriet har frifundet ham. Det er rigtigt, at justitsministeriet har frifundet ham, men det er ikke efter tåbe- paragraffen. Det beror på en misforståelse, hvis det ærede medlem har troet det.

Den trettende indvending vedrørte spørgsmålet om krisepolitiets stilling overfor forskudsbetalinger. Jeg mener for såvidt jeg har besvaret dette. Jeg kan kun tilføje, at når der i hovedrevisoratets skrivelse er henvist til „styrelsen“, mener det ærede medlem altså, at det er krisepolitiet. Jeg mener, det må være rigsadvokaten; i hvert fald må hans skøn om forskuddets berettigelse have været det afgørende i denne sag.

Så er der spørgsmålet om de 12 000 kr., som revisor Bøytler skulle have taget for meget i honorar. Det er før sket, at pris- direktoratets krav ikke er blevet efterkommet, men er blevet bestridt og gjort til genstand for en nærmere forhandling. Såvidt det er bekendt i justitsministeriet, er spørgsmålet ikke afsluttet; der er mulighed for, at der bliver en retssag med boet.

I det ærede medlems femtende indvending kom det ærede medlem ind på spørgsmålet om en fuldmagt vedrørende 20 000 kr. Nogen egentlig fuldmagt er ikke justitsministeriet bekendt, såvidt jeg har kunnet få oplyst, og der er ikke omtalt nogen sådan i dommene. Jeg kan tænke mig, at det fremkommer på den måde, at der var indbetalt 50 000 kr., som revisor Bøytler kunne trække på a conto, og dernæst blev der senere indbetalt 25 000 kr. Efter at de 50 000 kr. var blevet trukket, blev der trukket 5 000 kr. af revisor Bøytler, altså ialt 55 000 kr. Den endelige udregning fandt sted den 15. januar 1947, og den endelige afregning med højesteretssagfører Hasle fandt sted den 1. februar 1947. Der blev derefter en difference på 15 768 kr., altså et samlet revisionshonorar på godt 70 000 kr. Bøytler har rent faktisk kunnet trække på disse sidste 25 000 kr., men det er altså ikke sket, og det står fast, hvad jeg sagde sidste gang, at der i hvert fald ikke er trukket noget beløb i forskud udover det, han viste sig at have krav på.

Endelig vedrører det ærede medlems seks-